

TIEDOITUS VENÄJÄN SOSIALIDEMOKRAATTISEN TYÖVÄENPUOLUEEN III EDUSTAJAKOKOUKSESTA

Työläistoverit! Hiljattain pidettiin VSDTP:n III edustajakokous, jonka tulee olla alkuna uudelle vaiheelle sosialidemokraattisen työväenliikkeemme historiassa. Venäjä elää suurta historiallista ajankohtaa. Vallankumous on puhjennut ja leviää yhä laajemmalle vallaten piiriinsä yhä uusia seutuja ja uusia väestökerroksia. Vallankumouksen taisteluvoimien johdossa on proletariaatti. Se on antanut jo eniten uhreja vapauden asialle ja valmistautuu nyt ratkaisevaan otteluun tsaarin itsevaltiutta vastaan. Proletariaatin tietoiset edustajat tietävät, ettei vapaus pelasta työtätekeviä kurjuudelta, sorrolta ja riistolta. Porvaristo, joka nykyisin puolustaa vapauden asiaa, on heti seuraavana päivänä vallankumouksen jälkeen yrittävä riistää työläisiltä mahdollisimman suuren osan vallankumouksen aikaansaannoksista, esiintyvä proletariaatin sosialististen vaatimusten leppymättömänä vihollisena. Mutta me emme pelkää vapaata, yhtynyttä ja lujittunutta porvaristoa. Tiedämme vapauden antavan meille mahdollisuuden käydä laajaa, julkista joukkotaistelua sosialismin puolesta. Tiedämme myös, että taloudellinen kehitys on armottoman voimakkaasti — ja sitä nopeammin, mitä vapaammin se tapahtuu, — kaivava maata pääoman vallan alta ja valmistava sosialismin voittoa.

Työläistoverit! Saavuttaaksemme tämän suuren päämäärän meidän täytyy yhdistää kaikki tietoiset proletaarit yhte-näiseksi Venäjän sosialidemokraattiseksi työväenpuolueeksi. Puolueemme alkoi muovautua jo kauan sitten, heti vuosina 1895 ja 1896 olleen työläisten laajan liikehtimisen jälkeen. Vuonna 1898 kokoontui ensimmäinen edustajakokous, joka

perusti Venäjän sosialidemokraattisen työväenpuolueen ja hahmotteli sen tehtävät. Vuonna 1903 pidettiin toinen edustajakokous, joka antoi puolueelle ohjelman, teki useita päätöslauselmia taktiikasta ja yritti ensi kerran luoda eheän puoluejärjestön. Viimeksi mainitussa tehtävässä puolue ei tosin heti onnistunut. Toisen edustajakokouksen vähemmistö ei halunnut alistua sen enemmistön tahtoon ja pani alulle kahtiajakamisen, joka on tuottanut suurta vahinkoa sosialidemokraattiselle työväenliikkeelle. Ensimmäisenä askeleena tätä kahtiajakamista kohti oli se, ettei haluttu noudattaa toisen edustajakokouksen päätöksiä, kieltäydyttiin toimimasta sen muodostamien keskuselinten johdon alaisena; viimeisenä askeleena oli kieltäytyminen osallistumasta III edustajakokoukseen. III edustajakokous kutsuttiin koolle Venäjällä toimivien komiteain enemmistön valitseman Byroon ja puolueen Keskuskomitean toimesta. Edustajakokoukseen pyydettiin kaikkia komiteoita, erkaantuneita ryhmiä ja komiteoihin tyytymättömiä paikallisjärjestöjä, ja suurin osa niistä, muun muassa melkein kaikki vähemmistön komiteat ja järjestöt, valitsivatkin edustajansa ja lähettivät heidät ulkomaille edustajakokoukseen. Näin ollen saavutettiin kaikki se, mikä meikäläisissä poliisioloissa oli toteutettavissa puolueen yleisen edustajakokouksen koollekutsumiseksi, ja ainoastaan puolueen Neuvoston entisen kokoonpanon kolmen ulkomailta olevan jäsenen kieltäytyminen sai puolueen koko vähemmistön boikotoimaan edustajakokousta. Kuten alempana esitetystä edustajakokouksen päätöslauselmasta¹¹² näkyy, III edustajakokous langettaa koko vastuun puolueen kahtiajakaantumisesta näille kolmelle jäsenelle. Mutta vähemmistön poissaolosta huolimatta III edustajakokous on kuitenkin ryhtynyt kaikkiin toimenpiteisiin, jotta vähemmistö voisi toimia yhdessä enemmistön kanssa samassa puolueessa. III edustajakokous on tunnustanut virheelliseksi sen ekonomismin vanhentuneelle, aikansaeläneelle kannalle kääntymisen, mitä on ollut havaittavissa puolueessamme, mutta samalla edustajakokous on luonut jokaisen vähemmistön oikeuksien tarkat ja määritellyt takeet, jotka on vahvistettu jokaista puolueen jäsentä velvoittavilla puoluesäännöillä. Vähemmistöllä on nyt ehdoton, puoluesääntöjen turvaama oikeus puolustaa kantaansa, käydä aatteellista taistelua, — kunhan vain kiistat ja erimielisyydet eivät johda desorganisointiin,

eivät haittaa myönteistä toimintaa, hajoita voimiamme ja estä käymästä yksimielistä taistelua itsevaltiutta ja kapitalisteja vastaan. Sääntöjen mukaan jokaiselle täys-oikeuksiselle puoluejärjestölle on annettu nyt oikeus julkaista puoluekirjallisuutta. Puolueen Keskuskomitea on velvoitettu nyt huolehtimaan kaikenlaisen puoluekirjallisuuden kuljetuksesta, koska sitä on vaatinut viisi täys-oikeuksista komiteaa, s.o. kuudesosa kaikista puolueen täys-oikeuksista komiteoista. Komiteain itsenäisyys on määritelty täsmällisemmin, komiteain jäsenistö on julistettu koskemattomaksi, s.o. Keskuskomitealta on evätty oikeus erottaa paikalliskomiteoista jäseniä ja määrätä niihin uusia ilman komitean suostumusta. Ainoana poikkeuksena tästä on tapaus, jolloin $\frac{2}{3}$ järjestyneistä työläisistä vaatii komitean erottamista: III edustajakokouksen hyväksymien sääntöjen mukaisesti tuo erottaminen on Keskuskomitealle velvoittava, jos $\frac{2}{3}$ sen jäsenistä kannattaa työläisten päätöstä. Jokaiselle paikalliskomitealle on myönnetty oikeus vahvistaa paikallisjärjestöille puoluejärjestöjen nimitys. Paikallisjärjestöille on myönnetty oikeus asettaa komiteain jäsenehdokkaita. Puolueen enemmistön toivomuksen mukaisesti puolueen rajat on määritelty tarkemmin. Kahden tai kolmen keskuksen asemesta on muodostettu yksi keskus. Puolueen ulkomaiseen osaan nähden Venäjällä toimiville tovereille on turvattu ratkaiseva ylivoima. Kolmas edustajakokous on sanalla sanoen tehnyt kaikkensa estääkseen kaikki mahdolliset soimaukset ylivoimaan perustuvista väärinkäytöksistä enemmistön taholta, mekaanisesta painostuksesta, puolueen keskuselinten despotismista y.m. y.m.s. Kaikkia sosialidemokraatteja varten on luotu täydet mahdollisuudet toimia yhdessä, astua vakaasti saman puolueen riveihin, puolueen, joka on kyllin laaja ja elinkelpoinen, kylliksi vartunut ja voimakas musertaakseen entiset kerholaisuusperinteet ja hävittääkseen aikaisempien kannausten ja pikkumais-ten selkkausten jäljet. Noudattakoot nyt siis kaikki sosialidemokratian työntekijät, jotka todella pitävät arvossa puoluekantaisuutta, III edustajakokouksen kehoitusta, muodostukoot sen päätökset lähtökohdaksi puolueen yhtenäisyyden entistämässä, kaiken desorganisoinnin poistamisessa, proletariaatin rivien tiivistämisessä. Olemme varmoja siitä, että juuri tietoiset työläiset, jotka parhaiten osaavat antaa arvon yksimieliselle yhteistoiminnalle ja ovat pahimmin

tulleet tuntemaan eripuraisuuden, horjumisten ja keskinäisen torailun koko vahingollisuuden, tulevat nyt täydellä tarmolla vaatimaan kaikilta, niin alajärjestöihin kuin myös puolueen johtoelimiin kuuluvilta puolueen jäseniltä yleistä ja ehdotonta puoluekurin tunnustamista!

Pyrkien säilyttämään kaikissa organisatorisissa ja takillisissa päätöksissään suoran yhteyden II edustajakokouksen työhön III edustajakokous on koettanut pitää silmällä uusia ajankohtaisia tehtäviä päätöslauselmissaan, jotka koskevat puolueen valmistautumista avoimeen esiintymiseen, välttämättömyyttä osallistua käytännössä mitä tarkimmaksi aseelliseen kapinaan ja johtaa sitä puolueen taholta ja vihdoin puolueen suhdetta väliaikaiseen vallankumoushallitukseen. Edustajakokous on kiinnittänyt kaikkien puolueen jäsenten huomiota siihen, että proletariaatin luokkaorganisaation lujittamiseksi ja sen avoimen esiintymisen valmistelemiseksi on välttämättömästi käytettävä hyväksi kaikenlaista hallituksen horjuntaa ja toimintavapautemme kaikkea juridista ja faktillista laajentumista. Mutta näiden sosialidemokraattisen työväenpuolueen yleisten ja tärkeimpien tehtävien lisäksi nykyinen vallankumouksellinen ajankohta asettaa sille tehtävän olla vapauden esitaistelijana, kärkijoukkona aseellisessa kapinassa itsevaltiutta vastaan. Mitä sinnikkäämmin tsaarivalta ryhtyy vastustamaan kansan vapauspyrkimystä, sitä mahtavamaksi käy vallankumouksellisen rynnistyksen voima, sitä luultavampaa on demokratian ja sen johdossa olevan työväenluokan täydellinen voitto. Voittoisan vallankumouksen suorittaminen ja sen aikaansaannosten puolustaminen asettaa proletariaatin ratkaistavaksi tavattoman suuria tehtäviä. Mutta proletariaatti ei pelkää suuria tehtäviä. Se sysää halveksuen luotaan ne, jotka ennustavat sen voiton koituvan sille onnettomuudeksi. Venäjän proletariaatti pystyy täyttämään velvollisuutensa loppuun saakka. Se pystyy asettumaan aseellisen kansankapinan johtoon. Se ei pelästy väliaikaiseen vallankumoushallitukseen osallistumisen vaikeaa tehtävää, jos tuo tehtävä lankeaa sille. Se pystyy torjumaan kaikki vastavallankumoukselliset yritykset, musertamaan armotta kaikki vapauden viholliset, puolustamaan omalla rumiillaan demokraattisen tasavallan, turvaamaan vallankumouksen tietä koko minimiohjelmamme toteuttamisen. Venäjän proletaarien ei ole

pelättävä, vaan kiihkeästi toivottava tällaista lopputulosta. Voittamalla tulevassa demokraattisessa vallankumouksessa me astumme siten jättiläisaskelen kohti sosialistista päämääräämme, päästämme koko Euroopan vapaaksi taantumuksellisen sotilasvallan raskaasta ikeestä ja autamme veljiämme, koko maailman tietoisia työläisiä, jotka ovat porvarillisen taantumuksen pahasti näännyttämiä ja elpyvät nyt henkisesti nähdessään Venäjän vallankumouksen menestykset, kulkemaan nopeammin, päättäväisemmin ja rohkeammin sosialismia kohti. Ja Euroopan sosialistisen proletariaatin auttamina me emme ainoastaan pysty suojaamaan demokraattista tasavaltaa, vaan saatamme myös lähteä sosialismia kohti seitsenperinkulmaisoin askelin.

Eteenpäin, toverit työläiset, järjestyneeseen, yksimieliseen ja järkähtämättömään taisteluun vapauden puolesta!

Eläköön vallankumous!

Eläköön kansainvälinen vallankumouksellinen sosialidemokratia!

VSDTP:n Keskuskomitea

„Proletari“ № 1,
toukokuun 27 (14) pnä 1905

*Julkaistaan „Proletari“ lehden
tekstin mukaan*